

[Aase Olesen]

skilte op om, at man ikke bytter? Eller hvordan skal man forestille sig dette her gennemført i praksis?

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg synes nok, at spørgsmålene efterhånden har en så detaljeret karakter, at det er rimeligere, at de behandles i udvalget.

Når jeg bliver spurgt om, hvorvidt man har spurgt tolddepartementet i forbindelse med en detalje af disse ting, og i næste omgang formentlig vil blive spurgt om, hvad tolddepartementet så helt nøjagtigt har sagt, og hvordan de tekniske problemer i den forbindelse skal løses, så må jeg sige, at det er spørgsmål, jeg gerne vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet. På tilsvarende måde er det med den sidste del af det spørgsmål, fru Aase Olesen stillede. Jeg vil altså gerne for mit vedkommende i dag lade det bero ved de svar, der er givet indtil nu, og vende tilbage til sagen under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Nathalie Lind (V):

Ministeren vil ikke gå ind i nogen besvarelse af et konkret stillet spørgsmål; det skal ske under udvalgsarbejdet. Ja, det må jeg jo affinde mig med – ministeren har ret til at lade være – men jeg vil gerne sige, at spørgsmålet om, hvordan man skal klare det, hvis der er individuelt aftalte afdragsvilkår, ikke er nogen konstruktion, jeg står og finder på her, men noget, som er omtalt i ministerens egne bemærkninger til lovforslaget; derfor synes jeg ærlig talt ikke, det er særlig uberettiget at spørge, om man har checket dette af med tolddepartementet, om man har været opmærksom på, at der er den lille finesse, at en del af dette beløb er momspligtigt og en anden er det ikke. Jeg må gå ud fra, at når man laver en sådan konstruktion, har ministeren taget højde for dette.

Jeg glemte det før, så jeg vil gerne have lov til nu, da jeg har ordet igen, vedrørende vurderingen af oplysningen om den effektive rente at henvise til betænkningen fra 1978, side 243–244, i dr. polit. Uldall-Hansens redegørelse til udvalget. Han siger, at som det vil fremgå af det foregående – nu er dette slutningen af hans konklusion – kan der i det væsentlige kun anføres én rationel begrundelse for at forlange den effektive rente op-

lyst ved afgivelse af kredittkøbstilbud. Formålet med at kræve sådanne oplysninger skulle da være at sætte købere, som kan skaffe midler til kontantkøb, i stand til på sagligt grundlag at afveje kontant betaling mod køb på kredit.

Her er vi vel inde ved sagens kerne. Det drejer sig jo ikke alene om at vurdere, hvordan det ene kredittkøb er i forhold til det andet – det gennemgår han tidligere i sin redegørelse – men det er klart, at den, der er så velstillet, at han har råd til at vurdere, om han nu skal handle kontant eller på kredit, og hvad den økonomiske fordel herved er, kan have interesse i det, men ikke den, der ikke har pengene til kontantkøb.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af helligdagsloven.

(Lovforslag nr. L 25. Fremsat 10/10 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

Lovændringen åbner mulighed for, at offentlige forlystelser på søndage og visse helligdage kan afholdes fra kl. 12 i stedet for fra kl. 14. Denne lovændring er sket efter henvendelse fra Fællesrepræsentationen for Danmarks Biografteatre, der har ønsket, at det skal være muligt at vise film ved offentlige forestillinger fra kl. 12, dvs. fra samme tid som man i øvrigt gør det på hverdage. Vi har noteret os, at alle myndigheder, der er blevet